

Oponentský posudek
na diplomovou práci Mgr. Jany Randové na téma
„Strategie flexikurity při skončení pracovního poměru v právní úpravě
České republiky a Švédského království“, která je předkládána jako
práce rigorózní

Předložená práce o celkovém rozsahu 126 stran textu je systematicky uspořádána do úvodu, pěti kapitol, vnitřně členěných do subkapitol a oddílů, a do závěru. K práci je připojen seznam zkratk, seznam použité literatury a pramenů, česky psané resumé a anglický abstrakt. Autorka nejprve vymezila základní pojem flexikurita, její modely a východiska a pojem flexibilita. Hlavním cílem práce bylo popsat a srovnat právní úpravy skončení pracovního poměru v České republice a Švédsku z pohledu flexikurity.

Autorka nejprve v 1. kapitole rozlišuje různé strategie flexibility dle J. Atkinsona: numerickou, funkční a finanční (str. 7), zatímco podle G. Standinga (str. 8) rozeznává 6 typů flexibility a podle T. Wilthagena (str. 9) poukazuje na 4 základní typy, tj. vnější a vnitřní numerickou, funkční a mzdovou flexibilitu. Velmi dobře je popsán např. dánský model flexikurity (str. 11 – 12) a rovněž nizozemský model (str. 12 – 13) a také podán popis vývoje flexikurity v rámci Evropské unie (viz bod 1.4., str. 14 a násl.). Ve 2. kapitole je mj. provedeno rozdělení států EU do skupin (celkem 6 skupin), zatímco Evropská komise dělí evropské země do 5 skupin: 1) anglosaský systém, 2) kontinentální systém, 3) středomořský systém, 4) východoevropský systém + Itálie, 5) nordický systém (str. 33). Těžiště práce spočívá ve 3. a 4. kapitole, přičemž obsahem třetí kapitoly je právní úprava skončení pracovního poměru v České republice z pohledu flexikurity a ve čtvrté kapitole je podán rozbor právní úpravy skončení pracovního poměru ve Švédském království. Velmi instruktivní je především výklad v oddíle 4.2. o švédském pracovním právu. Ve 3. kapitole lze vyzdvihnout zhodnocení výpovědi z pohledu flexikurity (str. 55 – 56) a platná česká úprava rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením a zrušením ve zkušební době odpovídá dle autorky myšlence flexikurity (str. 59).

Pozitivně je možno hodnotit systematické členění textu, jednotlivé části práce na sebe logicky navazují a jsou vzájemně propojené, práce je přehledná. Kladně lze též posoudit použití komparativní metody zpracování tématu. Autorka vycházela z velmi rozsáhlého okruhu odborné literatury časopisecké i knižní, kterou uvádí v seznamu použité literatury, v textu s ní pracuje a řádně na ni odkazuje. Ke kladům práce lze přičíst také odkazy na judikaturu českých soudů (např. str. 47), jakož i bohatý výčet švédských judikátů (seznam na str. 122). Na tomto místě je nutno podotknout, že ve Švédsku je vůbec dán větší prostor pro dotváření práva judikaturou (srov. str. 107).

Z úrovně textu je zřejmé, že autorka přistoupila ke zpracování zvoleného tématu s hlubokým zájmem a rozsáhlými znalostmi. Na řadě míst uvádí vlastní názor či stanovisko (např. str. 34, 104, 106 aj.). V práci (zejména str. 104) nalézáme také účelně vyjádřené náměty *de lege ferenda* (autorka např. na str. 105 – 106 pléduje pro inspiraci švédským právem, pokud jde o počet, resp. okruh výpovědních důvodů ze strany zaměstnavatele). Celkově pozitivně lze rovněž ocenit, že autorka na závěr každého výkladu podává vlastní stanovisko z pohledu flexikurity. Ku příkladu zde lze poukázat na stanovisko autorky na str. 89 – 90: „Určitým prvkem ochrany zaměstnance může být povinnost zaměstnavatele oznámit

okamžitou výpověď alespoň týden předem, což poněkud nabourává samotný smysl a účel tohoto institutu,..." (shodně na str. 106). S tímto závěrem se plně ztotožňuji. Také s názorem autorky uváděným na str. 107 dole souhlasím.

Práci nelze vytknout závažnější chyby věcné povahy, pouze obsahuje některé dílčí nepřesnosti formálního rázu:

- str. 26 – překlep ve slovech „Český“ a „řadím“;
- str. 28 – překlep ve slovech „šálu“ a „byly“;
- str. 31 (též str. 34) – překlep ve slově „měli“;
- str. 41 (též str. 44, 60, 77 a 94) – nadbytečné slovo „se“;
- str. 42 – opakuje se slovo „dané“;
- str. 50 – gramatická chyba ve spojení „by měli být“;
- str. 64 – v posledním odstavci má být správně „na dobu neurčitou“;
- str. 69 – opakují se slova „pro“ a „je“;
- str. 71 – gramatická chyba ve slově „vyloučení“;
- str. 93 – nadbytečné písmeno „v“ v 2. odstavci;
- str. 96 – překlep ve slovech „jakou“, „nezaměstnávat“ a nadbytečné slovo „některá“;
- str. 104 – gramatická chyba ve slově „nešly“ a dvakrát slovo „po“;
- str. 105 – formulační chyba ve slově „doby“.

Posuzovaná práce je velmi zdařilá, úrovní zpracování i rozsahem převyšuje obvyklou úroveň diplomových prací. Závěrem konstatuji, že předložená diplomová práce splňuje požadavky kladené Rigorózním řádem Právnické fakulty UK na rigorózní práce a proto ji **doporučuji uznat jako práci rigorózní.**

V Praze dne 18. února 2016

Prof. JUDr. Petr Tröster, CSc.
oponent